

Brussel, 13 mei 2025
(OR. en)

8873/25

AUDIO 41
CULT 51
TELECOM 139
PI 88
SOC 277
EMPL 175
DIGIT 87
RECH 206
EDUC 148
CONSOM 82
DATAPROTECT 89

RESULTAAT BESPREKINGEN

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de delegaties
Betreft:	Conclusies van de Raad over de beoordeling van het rechtskader voor audiovisuele mediadiensten en videoplatformdiensten

De delegaties vinden in de bijlage de bovengenoemde conclusies, die de Raad (Onderwijs, Jeugdzaken, Cultuur en Sport) tijdens zijn zitting van 13 mei 2025 heeft goedgekeurd.

Conclusies van de Raad over de beoordeling van het rechtskader voor audiovisuele mediadiensten en videoplatformdiensten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Onder verwijzing naar de in de bijlage opgenomen referentiedocumenten¹,

ONDERKENT HETGEEN VOLGT:

1. De richtlijn audiovisuele mediadiensten (RAM)² is de voornaamste wetgevingshandeling voor de regulering van de markt voor audiovisuele media in de EU. De richtlijn werd in 2018 gewijzigd. Videoplatformdiensten vallen er nu ook onder en de Europese Groep van regulerende instanties voor audiovisuele mediadiensten (ERGA) werd opgericht, een hooggekwalificeerd orgaan met vertegenwoordigers van nationale regelgevende instanties.
2. Met de Europese verordening mediavrijheid (EVM)³ werd nog eens extra aandacht gegeven aan de unieke rol van mediadiensten. Bij deze verordening werd een Europese Raad voor mediadiensten (de “raad”) opgezet, ter vervanging en opvolging van ERGA. Deze raad heeft tot taak een consistente en doeltreffende toepassing van de RAM en de EVM te bevorderen. In de EVM wordt er ook aan herinnerd dat de bescherming van de vrijheid en de pluriformiteit van de media twee van de belangrijkste pijlers van de democratie zijn.

¹ In de bijlage staat een lijst met gerelateerde documenten.

² Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) (PB L 95 van 15.4.2010, blz. 1) en Richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie (PB L 303 van 28.11.2018, blz. 69).

³ Verordening (EU) 2024/1083 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor mediadiensten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU (Europese verordening mediavrijheid) (PB L, 2024/1083, 17.4.2024).

3. Juridische duidelijkheid en eenvoudige en coherente regels zijn belangrijk voor alle aanbieders van audiovisuele mediadiensten en videoplatformdiensten. Het verband tussen de RAM en andere relevante EU-wetgeving, met name de digitaledienstenverordening⁴ en de richtlijn inzake elektronische handel⁵, moet duidelijk zijn. Terwijl in de digitaledienstenverordening en de richtlijn inzake elektronische handel horizontale regels staan voor de activiteiten van online aanbieders van tussenhandeldiensten, bevat de RAM sectorale regels voor specifieke soorten inhoud. De RAM moet het belangrijkste rechtskader blijven voor de regulering van audiovisuele diensten, teneinde de verdere ontwikkeling van een diverse, eerlijke, veilige, betrouwbare en concurrerende markt voor audiovisuele media, en onafhankelijke, betrouwbare en cultureel diverse Europese audiovisuele inhoud te waarborgen en te stimuleren.
4. De markt voor audiovisuele media, consumptiegewoonten en het algehele EU-rechtskader zijn constant in beweging. Overeenkomstig artikel 33 van de RAM, moet de Europese Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een ex-postevaluatie indienen van de impact van de richtlijn en de meerwaarde ervan, die indien passend vergezeld gaat van voorstellen voor herziening van de richtlijn.
5. In deze conclusies wil de Raad de aandacht van de Commissie vestigen op:
 - a) de relevantie van de RAM in haar geheel en de manier waarop de richtlijn, als richtlijn voor de interne markt, helpt het juiste evenwicht te vinden tussen aan de ene kant vasthouden aan het subsidiariteitsbeginsel en de bevoegdheid van de lidstaten om in lijn met de Verdragen en andere Uniewetgeving cultuurbeleid te ontwikkelen, en aan de andere kant andere EU-doelstellingen verwezenlijken, zoals de goede werking van de interne markt, onder meer door middel van het oorsprongslandbeginsel;
 - b) bepaalde aspecten die gezamenlijk van belang worden geacht en die, samen met andere aspecten, grondig moeten worden geanalyseerd door de Commissie tijdens de evaluatie.

⁴ Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening) (PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1).

⁵ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (richtlijn inzake elektronische handel) (PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1).

Bepaalde onderwerpen die door de lidstaten zijn aangedragen, blijven ook relevant. Deze conclusies moeten dus niet worden gezien als een uitputtende lijst van aspecten waarvan de Raad vindt dat ze nader moeten worden bekeken. De Raad wil een op feiten gebaseerde discussie openen over bepaalde aspecten van het kader voor audiovisuele media, zonder die discussie te beperken tot enkel die aspecten of vooruit te lopen op mogelijke toekomstige onderhandelingen over de RAM.

TOEPASSINGSGEBIED VAN DE RICHTLIJN

OVERWEGENDE HETGEEN VOLGT:

6. Het is van essentieel belang dat er ruimte blijft om de reikwijdte van de RAM aan te passen aan de steeds veranderende audiovisuele markt. Het toepassingsgebied moet ruim en duidelijk genoeg zijn om alle relevante soorten audiovisuele media-inhoud en diensten die worden aangeboden op de interne markt te behelzen, ongeacht de wijze waarop ze worden verspreid of geleverd. Er is gemerkt dat er enige onzekerheid heerst over de indeling van bepaalde nieuwe soorten audiovisuele onlineactiviteiten⁶.
7. In overweging 3 van de RAM⁷ wordt verduidelijkt dat kanalen, of andere audiovisuele diensten die onder de redactionele verantwoordelijkheid van een aanbieder vallen, op zichzelf audiovisuele mediadiensten kunnen vormen, zelfs als deze worden aangeboden op een videoplatform. Sommige gebruikers van videoplatformdiensten (vaak “influencers” of “professionele contentcreators” genoemd⁸) zijn ondertussen gevestigde spelers op de markt voor audiovisuele media, met een belangrijke impact op de markt en de publieke opinie. Hun diensten worden vaak gebruikt door kinderen en jongeren. Er zijn echter bepaalde inconsistenties gemeld op de interne markt wat betreft de indeling van deze spelers als aanbieders van audiovisuele mediadiensten.⁹

⁶ Zoals vermeld in punt 8.

⁷ PB L 303 van 28.11.2018, blz. 69.

⁸ Er worden in de praktijk ook andere termen gebruikt. Zie: “Analysis and recommendations concerning the regulation of vloggers”, ERGA, subgroep 1, 2021, blz. 3.

⁹ [“Mapping report on the rules applicable to video-sharing platforms – Focus on commercial communications”](#), Europees Waarnemingscentrum voor de audiovisuele sector, 2022, tabel 14: Obligations regarding (v)blogs and (v)blogging, blz. 34-37; [“Learning from the practical experiences of NRAs in the regulation of vloggers”](#), ERGA, subgroep 1, 2023, blz. 15; Werkdocument van de diensten van de Commissie “Reporting on the application of Directive 2010/13/EU “Audiovisual Media Services Directive” as amended by Directive (EU) 2018/1808, for the period 2019-2022” (SWD(2024) 4 final), blz. 4.

VERZOEKT DE EUROPESE COMMISSIE OM:

8. Te analyseren of de definities van de RAM alle relevante diensten waarbij audiovisuele media-inhoud wordt aangeboden dekken, en na te gaan, op basis van die analyse, of er eventueel behoefte is aan verduidelijking, rekening houdend met de doelstellingen en belangrijkste principes van de RAM, waaronder een hoog niveau van bescherming van kijkers, met name minderjarigen, een gelijk speelveld en evenredigheid. Daarbij moet worden beoordeeld of duidelijker moet worden aangegeven dat bepaalde groepen contentcreators op videoplatforms (“influencers” of “professionele contentcreators”) onder het toepassingsgebied van de RAM vallen.

BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN

OVERWEGENDE HETGEEN VOLGT:

9. De RAM bevat regels voor een hoog niveau van bescherming van minderjarigen bij lineaire en niet-lineaire audiovisuele diensten en op videoplatforms. De lidstaten kunnen gedetailleerdere of strengere regels invoeren, mits deze verenigbaar zijn met het toepasselijke Unierecht.
10. Met de digitaaldienstenverordening is een geharmoniseerd en horizontaal regelgevingskader dat is opgezet voor onlinetussenhandelsdiensten, waaronder videoplatformdiensten. De verordening verplicht aanbieders van onlineplatforms om passende en evenredige maatregelen te nemen om minderjarigen te beschermen en aanbieders van zeer grote onlineplatforms en zeer grote onlinezoekmachines om de systeemrisico's van het ontwerp of de werking van hun dienst zorgvuldig in kaart te brengen, te analyseren en te beoordelen. De RAM zorgt voor toegevoegde waarde door de specifieke regels erin die gelden voor alle aanbieders, van welke omvang dan ook, die bepalen welke audiovisuele inhoud (zowel redactionele inhoud als audiovisuele commerciële communicatie) schadelijk kan zijn voor minderjarigen.
11. Het internationale karakter van de meest gebruikte audiovisuele mediadiensten en videoplatformdiensten op aanvraag (on demand) maakt de regulering ervan lastig en vergt dat gebruik wordt gemaakt van de samenwerkingsmechanismen waarin het Unierecht voorziet.

VERZOEKT DE EUROPESE COMMISSIE OM:

12. Met het oog op de veranderende marktsituatie en consumptiepatronen na te gaan of de bestaande regels nog steeds zorgen voor een hoog niveau van bescherming van minderjarigen in alle lidstaten tegen mogelijk schadelijke of ongeschikte audiovisuele media-inhoud, zowel in redactionele inhoud als audiovisuele commerciële communicatie, die hun lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling kan hinderen, en een gelijk speelveld voor alle relevante spelers op de audiovisuele markt, rekening houdend met de aard van de diensten.
13. De wisselwerking tussen de regels van de RAM en de digitaledienstenverordening te analyseren, teneinde na te gaan of ze wat betreft de bescherming van minderjarigen coherent en duidelijk worden toegepast, rekening houdend met de noodzaak om op videoplatforms voor voldoende bescherming te zorgen.

VERZOEKT DE LIDSTATEN OM:

14. Binnen de huidige reikwijdte van de RAM nauwer en doeltreffender samen te werken over de grenzen heen als het gaat om de bescherming van minderjarigen, met name door nationale regulerende instanties en andere bevoegde instanties beter in staat te stellen op te treden tegen vastgestelde overtredingen in het geval van audiovisuele mediadiensten en het niet toepassen van maatregelen in het geval van videoplatformdiensten. Dit is met name van belang voor snelle en doeltreffende bescherming bij diensten die gericht zijn op een breed publiek in meerdere EU-lidstaten.
15. De dialoog en de samenwerking met niet-gouvernementele entiteiten en onderzoekers te stimuleren om zo kennis en goede praktijken te vergaren voor de doeltreffende bescherming van minderjarigen en proactief mediawijsheid- en filmeducatie-initiatieven voor minderjarigen te ondersteunen.

VERPLICHTINGEN VAN AANBIEDERS VAN VIDEOPLATFORMS

OVERWEGENDE HETGEEN VOLGT:

16. Audiovisuele inhoud is een zeer belangrijk, aantrekkelijk en levendig element van een digitale omgeving. Audiovisuele inhoud is zo aantrekkelijk dat aanbieders van videoplatforms belangrijke spelers zijn geworden op de markt voor audiovisuele media, maar zij hebben niet dezelfde verplichtingen als aanbieders van audiovisuele mediadiensten. Door de groei van aanbieders van videoplatforms is er scherpere concurrentie voor kijkers en audiovisuele commerciële communicatie, wat aanbieders van audiovisuele mediadiensten voor steeds grotere uitdagingen stelt.
17. De ontwikkeling van videoplatformdiensten heeft individuele personen nieuwe mogelijkheden gebracht op het gebied van vrijheid van meningsuiting en toegang tot informatie. Die snelle ontwikkeling heeft echter ook aanzienlijke risico's met zich meegebracht voor gebruikers van videoplatforms en voor de samenleving als geheel.
18. Hoewel aanbieders van videoplatforms, volgens de definitie van de RAM, geen redactionele verantwoordelijkheid dragen voor de inhoud die via hun diensten toegankelijk is¹⁰, hebben zij wel een beslissende invloed op het beheer, de presentatie en de zichtbaarheid van die inhoud, wat bijvoorbeeld een grote impact kan hebben op de publieke opinie. Gezien hun invloed dragen zij een grote verantwoordelijkheid als het gaat om het beschermen van het publiek in deze omgeving.

¹⁰ Tenzij zij tevens worden ingedeeld als aanbieder van audiovisuele mediadiensten.

VERZOEKT DE EUROPESE COMMISSIE OM:

19. De oplossingen die de RAM reeds biedt te evalueren, daarbij rekening houdend met de gerelateerde EU-regels zoals die in de digitaledienstenverordening, alsook hoe deze worden toegepast op onlineplatforms die tevens videoplatformdiensten zijn, en te beoordelen of de huidige bepalingen van de RAM voor videoplatformdiensten voldoende zijn om het grote publiek te beschermen tegen schade door audiovisuele inhoud op de videoplatforms, evenals tegen andere daardoor veroorzaakte maatschappelijke risico's, en een gelijk speelveld te bevorderen, ook op het gebied van audiovisuele commerciële communicatie.
20. Te analyseren of er wijzigingen nodig zijn, rekening houdend met de behoefte aan juridische duidelijkheid, samenhang in de wetgeving en de toegevoegde waarde van de RAM-regels voor videoplatformdiensten, alsook de mogelijke noodzaak om de regels voor onlineplatforms te vereenvoudigen.

MAATREGELEN EN BELEID TER ONDERSTEUNING VAN AUDIOVISUELE MEDIADIENSTEN EN INHOUD

OVERWEGENDE HETGEEN VOLGT:

21. De toenemende verspreiding van desinformatie en buitenlandse informatiemanipulatie en inmenging (FIMI) blijft problematisch en een van de grootste uitdagingen voor de Europese democratieën. Hoewel de meeste Europese burgers de traditionele media, en met name de publieke omroepen, beschouwen als een betrouwbare bron van informatie, hebben de dynamische ontwikkeling van technologie, de steeds grotere rol van mondiale onlineplatforms, waaronder sociale media, en het snel toenemende gebruik van artificiële intelligentie de gewoonten van consumenten veranderd en een ingrijpende impact gehad op de mediamarkt.

22. Mondiale onlineplatforms kunnen fungeren als toegangspoort tot media-inhoud, met bedrijfsmodellen die ertoe strekken dat toegang tot mediadiensten en het gebruik ervan vaak zonder tussenpersoon plaatsvinden, hetgeen ervoor kan zorgen dat polariserende inhoud en desinformatie worden versterkt.
23. Reclame is een zeer belangrijke financieringsbron voor mediakanalen en audiovisuele mediadiensten. Onlineplatforms en videoplatformdiensten trekken echter steeds meer kijkers en luisteraars, met name onder de jonge generaties, en dit heeft geleid tot minder reclame-inkomsten voor traditionele media, in het bijzonder voor audiovisuele mediadiensten. Een gelijk speelveld kan ertoe bijdragen dat aanbieders van mediadiensten voldoende geld krijgen voor hun inhoud in de digitale transitie.
24. Aangezien de manier waarop mensen inhoud tot zich nemen snel aan het veranderen is en het belangrijk is de pluriformiteit en culturele diversiteit van de media te behouden en bevorderen, worden de lidstaten er in de RAM aan herinnerd dat zij bepaalde maatregelen kunnen nemen om onder bepaalde voorwaarden en conform het EU-recht inhoud van algemeen belang te ondersteunen (aandacht voor audiovisuele mediadiensten van algemeen belang in artikel 7 bis van de RAM).
25. Maatregelen om aandacht te waarborgen kunnen nuttig zijn om de toegang tot pluriforme media in het audiovisuele onlinelandschap verder te verbeteren en een gelijk speelveld te bevorderen voor aanbieders van audiovisuele mediadiensten en videoplatforms, evenals ontwikkelaars en fabrikanten van apparaten en gebruikersinterfaces, die via hun eigen aanbevelingssystemen en gebruikersinterfaces kunnen fungeren als poortwachters voor toegang tot media-inhoud en diensten. Verder kan betere zichtbaarheid van inhoud die is gemaakt overeenkomstig de journalistieke normen een doeltreffende manier zijn om desinformatie en FIMI te bestrijden.
26. In het licht van andere EU-wetgevingshandelingen staat in de huidige bepalingen van de RAM niet duidelijk aangegeven in hoeverre de lidstaten bepalingen kunnen invoeren inzake het waarborgen van aandacht met betrekking tot ondernemingen die zijn gevestigd in andere lidstaten.

VERZOEKT DE LIDSTATEN OM:

27. In voorkomend geval de doeltreffendheid van nationale maatregelen om inhoud van algemeen belang te stimuleren te beoordelen, onder meer door na te gaan of het nuttig zou zijn om doeltreffende nationale aandachtsregelingen te ontwikkelen, zonder afbreuk te doen aan en in volledige overeenstemming met de mediavrijheid van de betrokken mediadiensten en hun onafhankelijkheid en conform het EU-recht.
28. Ondersteuning te bieden aan zelf- en coreguleringsinitiatieven van betrokken organisaties en mediakanalen met als voornaamste doel om desinformatie en FIMI tegen te gaan, burgers mondiger te maken en hun vertrouwen te doen toenemen, met inachtneming van journalistieke (ethische) normen.
29. Aanbieders van mediadiensten die inhoud leveren die tot stand is gekomen volgens de journalistieke normen structureel te ondersteunen en de pluriformiteit van de media te versterken door beleidsmaatregelen voor aanbieders van mediadiensten die professionele journalistieke normen toepassen te introduceren om zo te helpen zorgen voor meer waardevolle inhoud in audiovisuele mediadiensten en videoplatforms, zonder afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid.
30. Door te gaan met hun inspanningen om mediawijsheid te stimuleren en ondersteunen zodat burgers doeltreffend en veilig gebruik kunnen maken van de media.

VERZOEKT DE EUROPESE COMMISSIE OM:

31. Rekening houdend met de ervaring van ERGA met het toezicht op de naleving door de ondertekenaars van de EU-praktijkcode betreffende desinformatie, en gezien de nieuwe bevoegdheidsgebieden van de raad die met de EVM is opgericht, regelmatig overleg te plegen met de lidstaten over de resultaten van de gestructureerde dialoog tussen aanbieders van zeer grote onlineplatforms (met name de platforms die onder de definitie van videoplatformdiensten vallen), vertegenwoordigers van aanbieders van mediadiensten en andere belangrijke belanghebbenden, in het bijzonder over de naleving van zelfreguleringsinitiatieven ter bescherming van gebruikers tegen schadelijke inhoud, waaronder initiatieven ter bestrijding van desinformatie.

32. De huidige beperkingen en ervaringen met het waarborgen van passende aandacht bij grensoverschrijdende digitale media in kaart te brengen, te beoordelen hoe regels inzake het waarborgen van aandacht zich verhouden tot het EU-recht en na te gaan hoe aandachtsregelingen doeltreffend kunnen werken voor de betrokken diensten, met inbegrip van diensten die onder de jurisdictie van andere lidstaten vallen¹¹ en in overeenstemming zijn met het EU-recht.
33. De gevolgen van de huidige regels voor de duurzaamheid van de Europese media binnen het digitale ecosysteem en voor een gelijk speelveld op de markt voor audiovisuele media, met name op het gebied van reclame, te monitoren.
34. Rekening houdend met de noodzaak voor de lidstaten om aanbieders van mediadiensten structureel te versterken en te ondersteunen, het hefboomeffect van overheidssteun te blijven faciliteren door middel van een herziening van de toepassing van de staatssteunregels, indien nodig met inbegrip van de algemene groepsvrijstellingsverordening (AGVV) inzake staatssteun.

TOEGANKELIJKHEID VAN EVENEMENTEN VAN AANZIENLIJK BELANG VOOR DE SAMENLEVING

OVERWEGENDE HETGEEN VOLGT:

35. Artikel 14 van de RAM, waarin regels staan inzake evenementen die van aanzienlijk belang zijn voor de samenleving, gaat enkele over omroeporganisaties. Sportevenementen worden echter niet langer enkel via lineaire audiovisuele mediadiensten uitgezonden en gevolgd. Ze zijn steeds vaker te volgen via andere diensten, met beperkte en betaalde toegang. Daardoor kan het zo zijn dat een groot deel van het nationale publiek geen vrije toegang heeft tot deze evenementen, die in maatschappelijk en cultureel opzicht bijzonder belangrijk zijn.

¹¹ Volgens het verslag over de uitvoering en grensoverschrijdende handhaving van het Europees rechtskader voor digitale en audiovisuele mediadiensten (ERGA, subgroep 4, 2024, blz. 2) is de zichtbaarheid van diensten van algemeen belang moeilijk af te dwingen over de grenzen heen.

VERZOEKT DE EUROPESE COMMISSIE OM:

36. De belangrijkste ontwikkelingen in het uitzenden van evenementen die van aanzienlijk belang zijn voor de samenleving te analyseren en na te gaan of het materiële toepassingsgebied van artikel 14 van de RAM nog steeds bijdraagt aan een brede toegankelijkheid van deze evenementen.

GRENSOVERSCHRIJDENDE SITUATIES EN SAMENWERKING

OVERWEGENDE HETGEEN VOLGT:

37. Procedures voor bilaterale samenwerking, met name via het memorandum van overeenstemming van ERGA, zijn belangrijk en doeltreffend gebleken om grensoverschrijdende kwesties aan te pakken en het juiste evenwicht te vinden tussen aan de ene kant de vrijheid om diensten te ontvangen en aan de andere kant het waarborgen van andere kernwaarden op de Europese audiovisuele markt. Daarnaast is ook multilaterale samenwerking via de raad (voorheen ERGA) en het contactcomité van onschatbare waarde om grensoverschrijdende uitdagingen aan te pakken. In artikel 14 van de EVM zijn bovendien nieuwe oplossingen aangedragen om gestructureerde samenwerking tussen regelgevende instanties voor de media binnen de interne markt verder te versterken, waarbij een prominente rol is weggelegd voor de raad, die de consistente uitvoering van de RAM in heel de Unie moet bevorderen.
38. ERGA en de lidstaten hebben echter gewezen op bepaalde specifieke knelpunten in de bestaande bepalingen van de RAM¹², met name in artikel 2, lid 4, in samenhang met artikel 3, met betrekking tot audiovisuele mediadiensten uit derde landen.

¹² “Report on the implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services” (ERGA, subgroep 4, 2024, blz. 5, 14-17); [“The practical application and future of cross-border enforcement of media law”](#) (ERGA, subgroep 1, 2023, blz. 8).

39. Er zijn ook bepaalde problemen aan het licht gekomen in verband met de grensoverschrijdende handhaving online¹³. Artikel 15 van de EVM voorziet in een nieuw specifiek mechanisme voor regelgevende instanties voor de media dat de doeltreffende grensoverschrijdende handhaving van de RAM-verplichtingen voor aanbieders van videoplatforms moet vergemakkelijken. Er wordt verwacht dat deze nieuwe bepaling zal helpen om deze problemen te verminderen.

VERZOEKT DE EUROPESE COMMISSIE OM:

40. De toepassing en doeltreffendheid van de nieuwe samenwerkingsinstrumenten uit hoofde van de EVM te monitoren.
41. De bestaande grensoverschrijdende bepalingen in de RAM te evalueren en de doeltreffende handhaving van de RAM-regels binnen de interne markt te waarborgen, met name met betrekking tot dienstenaanbieders uit derde landen, rekening houdend met de ontwikkelingen op de markt.
42. De praktische toepassing van grensoverschrijdende mechanismen uit de richtlijn inzake elektronische handel te evalueren wat betreft videoplatformdiensten, en daarbij het belang van het oorsprongslandbeginsel als fundamentele regel van de interne markt niet uit het oog te verliezen en rekening te houden met de noodzaak voor de EU om voor minderjarigen een hoog niveau van bescherming te waarborgen en de pluriformiteit en culturele diversiteit van de media te behouden en te bevorderen.

VERZOEKT DE LIDSTATEN OM:

43. Actief verder samen te werken en goede praktijken uit te wisselen teneinde specifieke problemen met grensoverschrijdende gevallen op te lossen.

¹³ “Report on the implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services” (ERGA, subgroep 4, 2024, blz. 17-18); [“The practical application and future of cross-border enforcement of media law”](#) (ERGA, subgroep 1, 2023, blz. 9).

Referenties

Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

- Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) (PB L 95 van 15.4.2010, blz. 1);
- Richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie (PB L 303 van 28.11.2018, blz. 69);
- Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (richtlijn inzake elektronische handel) (PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1);
- Verordening (EU) 2024/1083 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor mediadiensten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU (Europese verordening mediavrijheid) (PB L, 2024/1083, 17.4.2024);

- Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening) (PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1);
- Verordening (EU) 2024/1689 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 tot vaststelling van geharmoniseerde regels betreffende artificiële intelligentie en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 en (EU) 2019/2144, en de Richtlijnen 2014/90/EU, (EU) 2016/797 en (EU) 2020/1828 (verordening artificiële intelligentie) (PB L, 2024/1689, 12.7.2024);

Europees Parlement

- Resolutie van het Europees Parlement van 9 mei 2023 over de tenuitvoerlegging van de herziene richtlijn audiovisuele mediadiensten (PB C, C/2023/1062, 15.12.2023);

Raad van de Europese Unie

- Conclusies van de Raad over steun voor influencers als makers van online-inhoud (PB C, 2024/3807, 23.7.2024);
- Conclusies van de Raad over het waarborgen van een vrij en pluriform mediastelsel (PB C 422 van 7.12.2020, blz. 8);

Europese Commissie

- Werkdocument van de diensten van de Commissie “Reporting on the application of Directive 2010/13/EU “Audiovisual Media Services Directive” as amended by Directive (EU) 2018/1808, for the period 2019-2022” (SWD(2024) 4 final);
- Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio’s – Europese media in het digitale decennium: Een actieplan ter ondersteuning van het herstel en de transformatie (COM(2020) 784 final);
- Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio’s – Een digitaal decennium voor kinderen en jongeren: de nieuwe Europese strategie voor een beter internet voor kinderen (BIK+) (COM/2022/212 final);
- Mededeling van de Commissie – Richtsnoeren voor de praktische toepassing van het criterium van de essentiële functie als bedoeld in de definitie van “videoplatformdienst” in het kader van de richtlijn audiovisuele mediadiensten (PB C 223 van 7.7.2020, blz. 3);
- Mededeling van de Commissie – Richtsnoeren overeenkomstig artikel 33 bis, lid 3, van de richtlijn audiovisuele mediadiensten over het toepassingsgebied van de verslagen van de lidstaten inzake maatregelen ter bevordering en ontwikkeling van vaardigheden op het gebied van mediageletterdheid (PB C 66 van 23.2.2023, blz. 3);

- Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's – Bestrijding van online-desinformatie: een Europese benadering (COM(2018) 236 final);
- Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard (AGVV) (PB L 187 van 26.6.2014, blz. 1) *Laatste versie: 1 juli 2023*;

Raad van Europa

- “Guidance Note on countering the spread of online mis- and disinformation through fact-checking and platform design solutions in a human rights compliant manner”, Stuurgroep voor media en informatiemaatschappij van de Raad van Europa, 24e vergadering, 29 november - 1 december 2023;

Europees Waarnemingscentrum voor de audiovisuele sector (EOA)

- “The protection of minors on VSPs: age verification and parental control”, EOA 2024;
- “AVMSDigest Safe screens: protecting minors online”, EOA 2024;
- “Mapping of national rules applicable to video-sharing platforms: Illegal and harmful content online”, EOA 2022;
- “Mapping report on the rules applicable to video-sharing platforms – Focus on commercial communications”, EOA 2022;
- “New actors and risks in online advertising”, EOA 2022;
- IRIS Special 2023-1: “Public interest content on audiovisual platforms: access and findability”, EOA 2023;
- “Media literacy and the empowerment of users”, EOA 2024;

Europees Waarnemingscentrum voor digitale media (EDMO)

- “Guidelines for Effective Media Literacy Initiatives”, EDMO 2024;

Europese groep van regelgevende instanties voor audiovisuele mediadiensten (ERGA)

- “ERGA’s views on the future priorities for media policy” (ERGA, 2024);
- “Report vloggers 1 - Analysis and recommendations concerning the regulation of vloggers” (ERGA, subgroep 1, 2021);
- “Report vloggers 2 - How to identify and localise vloggers and regulate their commercial communication” (ERGA, subgroep 1, 2022);
- “Learning from the practical experiences of NRAs in the regulation of vloggers” (ERGA, subgroep 1, 2023);
- “The implementation(s) of article 28b of the AVMSD: national transposition approaches and measures by video-sharing platforms” (ERGA, subgroep 1, 2022);
- “Overview document on the exchange of best practices regarding Arts. 7a and 7b of the AVMSD”, (ERGA, subgroep 1, 2021);
- “The practical application and future of cross-border enforcement of media law” (ERGA, subgroep 1, 2023);
- “Report on the implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services” (ERGA, subgroep 4, 2024);
- “Report on ERGA MoU implementation in 2024 and its 4 years of functioning” (ERGA, subgroep 1, 2025);

Overige

- De praktijkcode betreffende desinformatie van 2022:
<https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/code-practice-disinformation>;
 - Nationale verslagen over maatregelen op het gebied van mediawijsheid in het kader van de RAM 2020-2022.
-